Hæsti sameiginlegi forfaðir

Bergur Snorrason

26. mars 2022

► Gerum ráð fyrir að við séum með tré.

- ► Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.

- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um *hæð* hnúts í trénu.

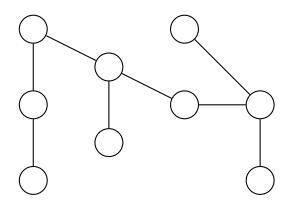
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um hæð hnúts í trénu.
- Hæðin er þá fjarlægðin frá hnútnum í rótina.

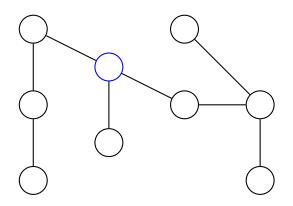
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um hæð hnúts í trénu.
- Hæðin er þá fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- Þar sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.

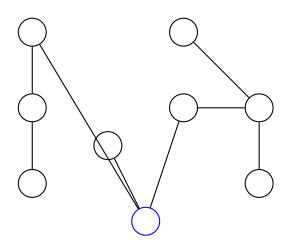
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um hæð hnúts í trénu.
- Hæðin er þá fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- Par sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.
- Ein leið til að finna hæð allra hnúta er með einni dýptarleit.

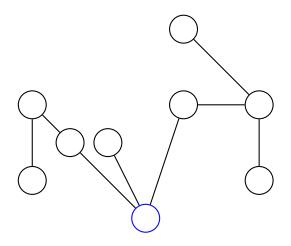
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um hæð hnúts í trénu.
- Hæðin er þá fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- Þar sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.
- Ein leið til að finna hæð allra hnúta er með einni dýptarleit.
- Látum hæð hnútsins u vera h(u).

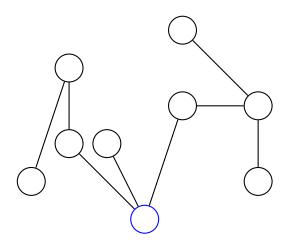
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- Við getum þá talað um hæð hnúts í trénu.
- Hæðin er þá fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- Par sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.
- Ein leið til að finna hæð allra hnúta er með einni dýptarleit.
- Látum hæð hnútsins u vera h(u).
- Við segjum líka að hæð trés sé H ef hnúturinn með hæstu hæð er H.

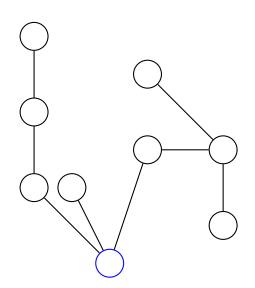

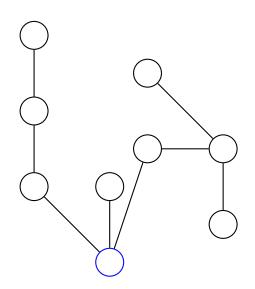

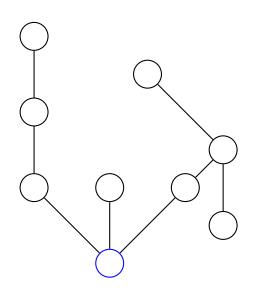

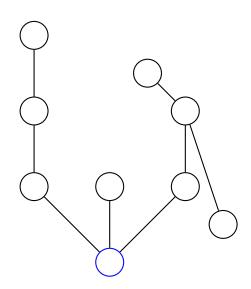

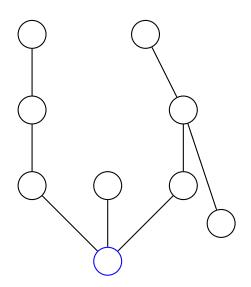

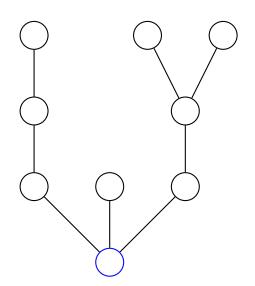

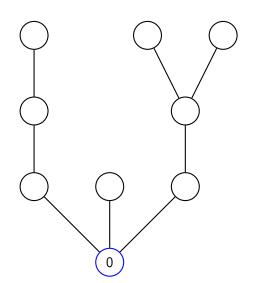

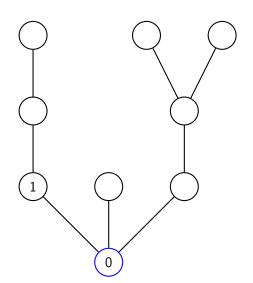

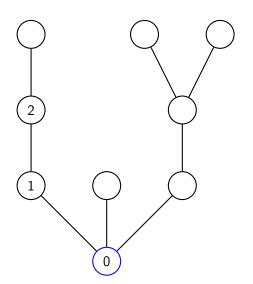

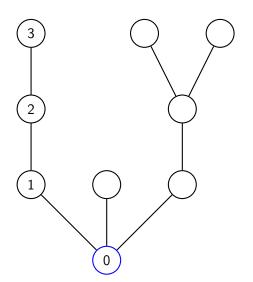

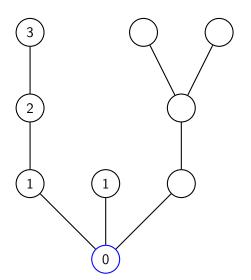

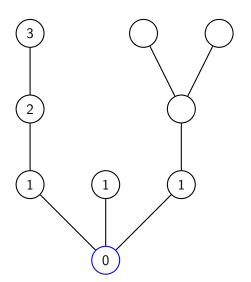

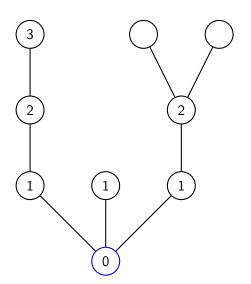

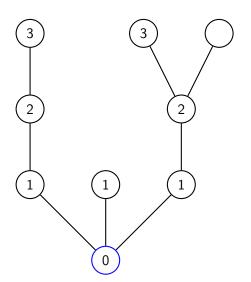

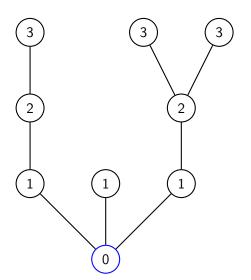

Við köllum þann nágranna hnúts sem hefur einum lægri hæð foreldri hnútsins.

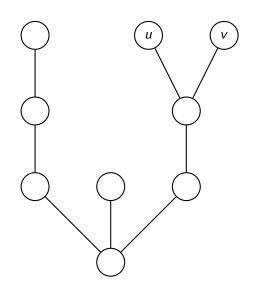
- Við köllum þann nágranna hnúts sem hefur einum lægri hæð foreldri hnútsins.
- ► Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.

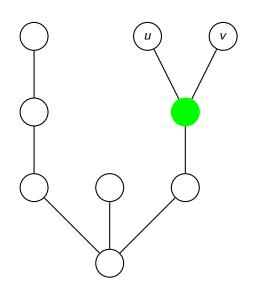
- Við köllum þann nágranna hnúts sem hefur einum lægri hæð foreldri hnútsins.
- Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.
- Þeir hnútar sem eru á veginum niður að rótinni kallast forfeður hnúts.

- Við köllum þann nágranna hnúts sem hefur einum lægri hæð foreldri hnútsins.
- Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.
- Þeir hnútar sem eru á veginum niður að rótinni kallast forfeður hnúts.
- Það er kannski skrýtið, en allir hnútar er forfeður sínir.

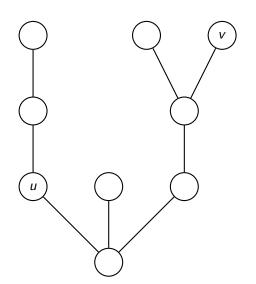
- Við köllum þann nágranna hnúts sem hefur einum lægri hæð foreldri hnútsins.
- Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.
- Þeir hnútar sem eru á veginum niður að rótinni kallast forfeður hnúts.
- Það er kannski skrýtið, en allir hnútar er forfeður sínir.
- Oft nýtist okkur að vitað hvaða sameiginlegi forfaðir tveggja hnúta er hæstur í trénu.

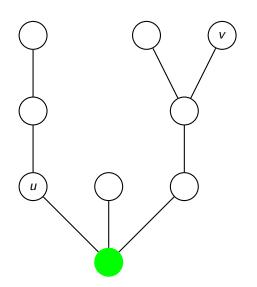

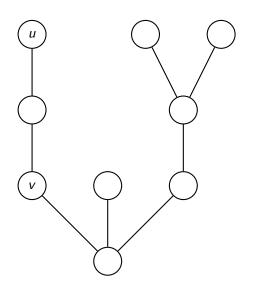

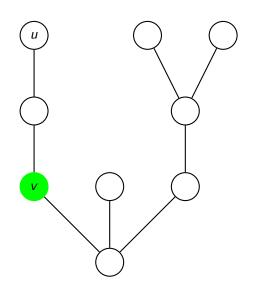

► Hvernig finnum þennan forföður?

- ► Hvernig finnum þennan forföður?
- Látum *u* og *v* tákna hnútana og *x* hæsta sameiginlega forföður þeirra.

- ► Hvernig finnum þennan forföður?
- Látum *u* og *v* tákna hnútana og *x* hæsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé ofar í trénu, það er að segja $h(u) \ge h(v)$.

- ► Hvernig finnum þennan forföður?
- Látum u og v tákna hnútana og x hæsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé ofar í trénu, það er að segja $h(u) \ge h(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa hæð stærri en d(v) eru ekki x.

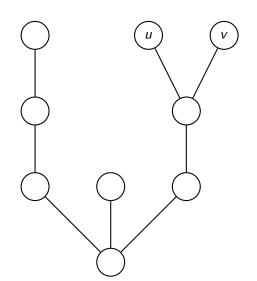
- Hvernig finnum þennan forföður?
- Látum u og v tákna hnútana og x hæsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé ofar í trénu, það er að segja $h(u) \ge h(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa hæð stærri en d(v) eru ekki x.
- Svo við getum ferðast niður tréð frá u þar til við erum komin í sömu hæð og v.

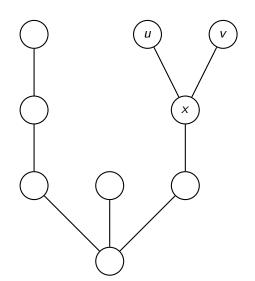
- Hvernig finnum þennan forföður?
- Látum u og v tákna hnútana og x hæsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé ofar í trénu, það er að segja $h(u) \ge h(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa hæð stærri en d(v) eru ekki x.
- Svo við getum ferðast niður tréð frá u þar til við erum komin í sömu hæð og v.
- Við getum svo ferðast eftir foreldrum beggja á sama tíma þangað til við lendum í sama hnútnum.

- Hvernig finnum þennan forföður?
- Látum u og v tákna hnútana og x hæsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé ofar í trénu, það er að segja $h(u) \ge h(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa hæð stærri en d(v) eru ekki x.
- Svo við getum ferðast niður tréð frá u þar til við erum komin í sömu hæð og v.
- Við getum svo ferðast eftir foreldrum beggja á sama tíma þangað til við lendum í sama hnútnum.
- Sá hnútur er x.

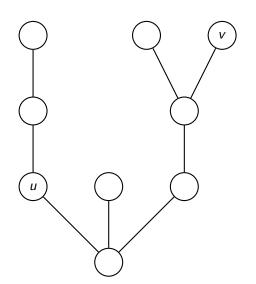
- Hvernig finnum bennan forföður?
- Látum u og v tákna hnútana og x hæsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé ofar í trénu, það er að segja $h(u) \ge h(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa hæð stærri en d(v) eru ekki x.
- Svo við getum ferðast niður tréð frá u þar til við erum komin í sömu hæð og v.
- Við getum svo ferðast eftir foreldrum beggja á sama tíma þangað til við lendum í sama hnútnum.
- Sá hnútur er x.
- ► Sjáum hvernig þessi aðferð leysir sýnidæmið á undan.

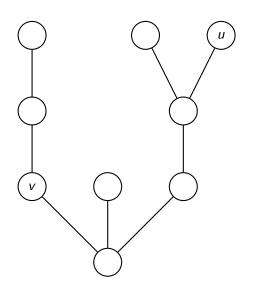

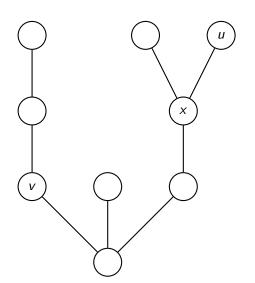

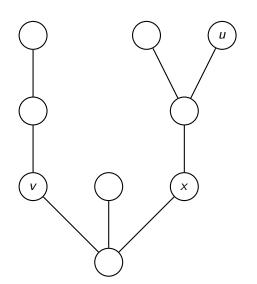

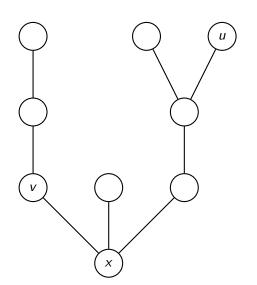

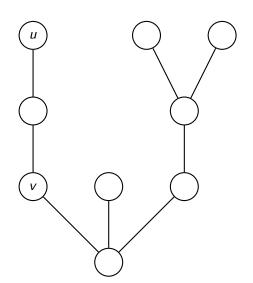

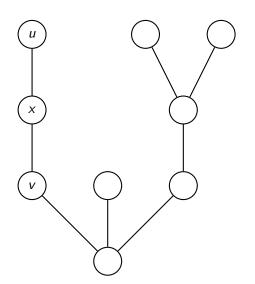

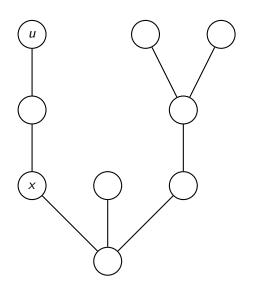

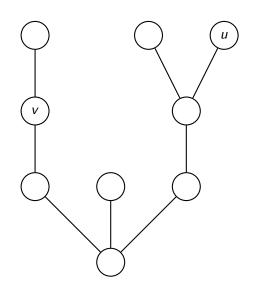

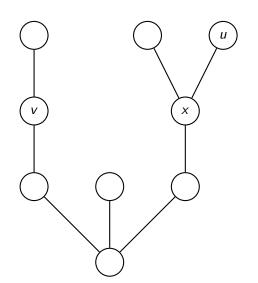

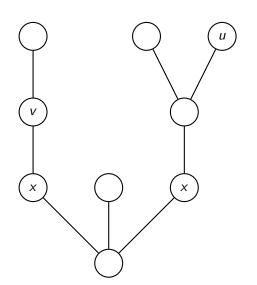

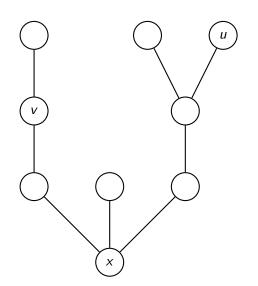


```
7 int p[MAXN], d[MAXN];
8 void lca dfs(vvi&g, int x, int q, int w)
9 { // HjáTparfall.
      int i:
10
       d[x] = w, p[x] = q;
11
12
      for (i = 0; i < g[x]. size(); i++)
           if (g[x][i] != q) lca dfs(g, g[x][i], x, w + 1);
13
14 }
15
16 void lca init(vvi&g, int x)
   { // Upphafstillir fyrir netið g með rót x.
18
       int i, n = g.size();
19
       Ica dfs(g, 0, \times, \times);
20 }
21
22 int lca(int u, int v)
   { // Skilar hæsta sameiginlega forfaðir u og v.
       if (d[u] < d[v]) swap(u, v);
24
       while (d[u] != d[v]) u = p[u];
25
       while (u != v) u = p[u], v = p[v];
26
27
       return u:
28 }
```

► Gerum ráð fyrir að hæð trésins sé *H*.

- ► Gerum ráð fyrir að hæð trésins sé *H*.
- ightharpoonup Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}($).

- ► Gerum ráð fyrir að hæð trésins sé *H*.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(H)$.

- ► Gerum ráð fyrir að hæð trésins sé *H*.
- $\blacktriangleright$ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(H)$.
- ightharpoonup Í versta falli er hæð trés með n hnúta

- ► Gerum ráð fyrir að hæð trésins sé *H*.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(H)$.
- ▶ Í versta falli er hæð trés með n hnúta n-1.

- ► Gerum ráð fyrir að hæð trésins sé *H*.
- $\blacktriangleright$ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(H)$.
- $\blacktriangleright$ Í versta falli er hæð trés með *n* hnúta n-1.
- Svo tímaflækjan er í versta falli $\mathcal{O}(n)$.

- Gerum ráð fyrir að hæð trésins sé H.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(H)$.
- ▶ Í versta falli er hæð trés með n hnúta n-1.
- ▶ Svo tímaflækjan er í versta falli $\mathcal{O}(n)$.
- Við getum þó bætt þetta með því að taka stærri stökk.

► Aðferðin skiptist í tvö skref:

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- ▶ Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \ge d(v)$.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \ge d(v)$.
- ightharpoonup Við viljum því ferðast niður nákvæmlega d(v)-d(u) sinnum.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \ge d(v)$.
- Við viljum því ferðast niður nákvæmlega d(v) d(u) sinnum.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \ge d(v)$.
- Við viljum því ferðast niður nákvæmlega d(v) d(u) sinnum.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ightharpoonup Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}($) stökk fyrir hvern hnút.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \geq d(v)$.
- Við viljum því ferðast niður nákvæmlega d(v) d(u) sinnum.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}(\log n)$ stökk fyrir hvern hnút.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \geq d(v)$.
- Við viljum því ferðast niður nákvæmlega d(v) d(u) sinnum.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}(\log n)$ stökk fyrir hvern hnút.
- ► Táknum með p(u, k) þann hnút sem þú endar í ef þú ferðast 2^k sinnum niður tréð frá u gegnum foreldrin.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \geq d(v)$.
- Við viljum því ferðast niður nákvæmlega d(v) d(u) sinnum.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}(\log n)$ stökk fyrir hvern hnút.
- ► Táknum með p(u, k) þann hnút sem þú endar í ef þú ferðast 2^k sinnum niður tréð frá u gegnum foreldrin.
- ▶ Til dæmis er p(u, 1) foreldri u.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \geq d(v)$.
- Við viljum því ferðast niður nákvæmlega d(v) d(u) sinnum.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $O(\log n)$ stökk fyrir hvern hnút.
- ► Táknum með p(u, k) þann hnút sem þú endar í ef þú ferðast 2^k sinnum niður tréð frá u gegnum foreldrin.
- ▶ Til dæmis er p(u, 1) foreldri u.
- ► Til þæginda segjum við að foreldri rótarinnar sé rótin sjálf.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
  - Jöfnum hæðina á hnútunum.
  - Löbbum saman niður þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $d(u) \geq d(v)$.
- Við viljum því ferðast niður nákvæmlega d(v) d(u) sinnum.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $O(\log n)$ stökk fyrir hvern hnút.
- ► Táknum með p(u, k) þann hnút sem þú endar í ef þú ferðast 2^k sinnum niður tréð frá u gegnum foreldrin.
- ▶ Til dæmis er p(u, 1) foreldri u.
- Til þæginda segjum við að foreldri rótarinnar sé rótin sjálf.
- ▶ Við finnum þessi gildi með p(u, i) = p(p(u, i 1), i 1).

Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að d(u) < d(v) þangað til d(u) = d(v).

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að d(u) < d(v) þangað til d(u) = d(v).
- Við getum þú núna gert ráð fyrir að d(u) = d(v).

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að d(u) < d(v) þangað til d(u) = d(v).
- Við getum þú núna gert ráð fyrir að d(u) = d(v).
- Þá viljum við taka eins löng stökk og við getum þannig að $u \neq v$.

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að d(u) < d(v) þangað til d(u) = d(v).
- Við getum þú núna gert ráð fyrir að d(u) = d(v).
- Pá viljum við taka eins löng stökk og við getum þannig að $u \neq v$.
- Að því loknu munu u og v hafa sama foreldri.

```
9 int p[MAXN][MAXK], d[MAXN];
10 void lca dfs(vvi&g, int x, int q, int w)
   { // HjáTparfall.
       int i:
12
13
       d[x] = w:
14
       for (i = 0; i < MAXK; i++) p[x][i] = i == 0 ? q : p[p[x][i-1]][i-1];
15
       for (i = 0; i < g[x]. size(); i++) if (g[x][i] != q)
16
           Ica dfs(g, g[x][i], x, w + 1);
17 }
18
19 void lca init(vvi&g, int x)
  { // Upphafstillir fyrir netið g með rót x.
21
       int i, n = g.size();
22
       for (i = 0; i < MAXK; i++) p[x][i] = x;
23
       Ica dfs(g, 0, x, x);
24 }
25
  int lca(int u, int v)
   { // Skilar hæsta sameiginlega forfaðir u og v.
28
       int i:
29
       if (d[u] < d[v]) swap(u, v);
30
       for (i = MAXK - 1; i \ge 0; i--) if (d[p[u][i]] \ge d[v]) u = p[u][i];
31
       for (i = MAXK - 1; i \ge 0; i--) if (p[u][i] != p[v][i])
32
           u = p[u][i], v = p[v][i];
33
       return u == v ? u : p[u][0];
34 }
```

lacksquare Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}($

▶ Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}(\log n)$.

- ▶ Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}(\log n)$.
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}($).

- ▶ Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}(\log n)$.
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(\log n)$.